

ваше да напустне за винаги
Ловечъ?

— Може и така да е било.

— Виждахте ли подхвърленото
писмо въ Хашнови? Чий бъше
почеркътъ?

— Не, не съмъ виждалъ пи-
смoto, казаха ми (Величка), че
почеркътъ приличалъ на попъ
Кръстевия.

— Кога научихте за това пи-
смо? Като бъхте още въ Ло-
вечъ или?

— Като бъхме въ София, Ве-
личка ни съобщи.

— Пари донесе ли ви попъ
Кръстю въ Букурещъ и при-
ехте ли ги?

— Не ги приехме.

— Колко гроша ви бъше до-
несълъ?

— Не помня.